

Ο ΔΡΟΜΟΣ

Θαμπός ο δρόμος την αυγή, χωρίς σκιές, λαμπρός σαν ήχος κίτρινος πνευστών το μεσημέρι με τον ήλιο. Τα αντικείμενα, τα κτίσματα στίλβναι και η πλάσις όλη με πανηγύρι μοιάζει, χαρούμενη μέσα στο φως, σαν πετεινός που σ' έναν φράκτη αλαλάζει.

Αμέριμνος ο δρόμος εξακολουθεί, σαν κάποιος που σφυρίζοντας (αέρας της ανοιξέως σε καλαμιές) αμέριμνος διαβαίνει, και όσο εντείνεται το φως, η κίνηση των διαβατών, πεζών και εποχουμένων, στον δρόμο αυξάνει και πληθαίνει

Ανδρέας Εμπειρικός «Ο δρόμος»

του Θανάση Παππά, Α, μέλους της συντονιστικής επιτροπής Δρόμος, Πλατεία, Οικοδομικό Τετράγωνο, είναι τα συστατικά στοιχεία που συγκροτούν τον αστικό χώρο, τον αστικό τρόπο ζωής. Ο δρόμος -που δεν ξέρουμε αν έχει την δική του ιστορία- ενώνει διαδρομές και ανθρώπους. Τους διευκολύνει να περπατήσουν, να περιδιαβούν, να οδηγηθούν σε κάποιο προορισμό.

Στο δρόμο αυτό ψάχνοντας την ακνή διάβαση, πέφτεις πάνω σε ένα στύλο -που στέκεται εκεί ως μη όφειλε- και την ίδια στιγμή σου έρχεται από το αντίθετο ρεύμα ένα μηχανάκι με χίλια!

Από την απέναντι πλευρά κάποια κυρία ψάχνει την ανύπαρκτη ράμπα για να περάσει με το καροτσάκι.

"Συνηθισμένος" απ' αυτά ψάχνεις στο περίπτερο για εφημερίδα και διαπιστώνεις ότι βρίσκεται σε μίνι-μάρκετ, με τέντες οριζόντια και κάθετα, με αρκετούς πάγκους μικρούς και μεγάλους, με άφθονα ψυγεία και με την αρμόζουσα κι ενδεικνυόμενη καρέκλα στο οδόστρωμα.

Την ίδια ακριβώς στιγμή οι προβλεπόμενες θέσεις στάθμευσης παρά το κράσπεδο έχουν προ πολλού καταληφθεί, πλην όμως μια ολόκληρη σειρά διπλοπαρκαρισμένων Ι.Χ. έχει λάβει σχεδόν οριστική θέση. Άλλοι με τα αλάρμ να λαμπυρίζουν περιμένουν εντός, άλλοι έφυγαν για να πιουν τον καφέ τους, παρατώντας το στην τύχη του, ενώ ορισμένοι-μάλλον οι πιο ευγενείς (;) έχουν σε περίοπτη θέση χαρτάκι με το τηλέφωνο τους κι οι πιο επαγγελματίες την κάρτα τους! Κατά φυσιολογικό τρόπο σταματά κλείνοντας τον δρόμο και την κυκλοφορία ένα φορτηγό που με σχετική άνεση, τροφοδοτεί το παρακείμενο κατάστημα, αναχωρεί δε αγναντεύοντας απαξιωτικά την ουρά αυτοκινήτων που έχει σχηματιστεί. Δεν αναφέρουμε τον ηχητικό θόρυβο.

Αν προσθέσουμε στην εικόνα αυτή την κατάσταση των μεταφερόμενων κάδων, τα εμπόδια που συμπληρώνουν την εικόνα του αστικού εξοπλισμού και διάφορα άλλα παράδοξα, αλλά φυσιολογικά κατ' άλλους αφού αποτελούν αναπόσπαστο μέρος της καθημερινότητάς μας, τότε η εικόνα σχεδόν συμπληρώνεται.

Δυστυχώς αυτή η κατάσταση φαντάζει φυσιολογική και πολλοί, πάρα πολλοί, σχεδόν όλοι συμπεριφέρονται κατ' αυτόν τον τρόπο.

Ωστόσο αν κάποιος επιθυμούσε να εφαρμόσει το ισχύον θεσμικό πλαίσιο, να βελτιώσει κάπως την κατάσταση, θα διαπίστωνε πως συντελείται πλήρης και κατ' εξακολούθηση παρανομία.

Προτείνω λοιπόν να διαλέξουμε ένα δρόμο με την δική του ιστορία (ας πούμε την Α. Σβώλου) και συντονισμένα να εφαρμόσουμε σε όλα τα επίπεδα τη νομοθεσία, να υλοποιήσουμε έργα βελτίωσης του αστικού χώρου, απαλείφοντας όλες τις αστικές οχλήσεις και να αστυνομεύουμε 24 ώρες το 24ωρο την οδό.

Να φτιάξουμε το οδόστρωμα, τις διαγραμμίσεις, τις ράμπες, να εξασφαλίσουμε την ελεύθερη διαδρομή στο πεζοδρόμιο, να έχουμε σωστά τοποθετημένους στύλους και ενδεικτικές πινακίδες, χωρίς αφισκοκόλληση. Οι τέντες των καταστημάτων και τα τραπέζοκαθίσματα να είναι όπως πρέπει, η στάθμευση και η κίνηση να γίνεται κανονικά, οι κάδοι να βρίσκονται στην θέση τους -χωρίς να ξεχειλίζουν- και κυρίως να τηρούνται όλες οι κανονιστικές διατάξεις.

Να γίνει ένας δρόμος δακτυλοδεικτούμενος, να σέβεται ο πεζός, ο αυτοκινητιστής κι ο καταστηματούχος τον δημόσιο χώρο, να καίρεται ο καθείς την λειτουργικότητα του.

Να γίνει σούσουρο σε όλη την πόλη, ότι υπάρχει ένας μικρός δρόμος που λειτουργεί σαν κανονικός δρόμος, όπως λειτουργούν οι δρόμοι και οι δημόσιοι χώροι σε όλον τον ευρωπαϊκό χώρο.

Να γίνει "το πέραςμα του θανάτου" για τους συνηθισμένους στην απαξίωση των δημοσίων χώρων και των δημοσίων λειτουργιών. Να γίνει δηλαδή το δημόσιο μάθημα αγωγής για όλους μας. Ο μικρός αυτός δρόμος να γίνει δημόσιο θέαμα και να μετατραπεί σε θεμελιώδες παράδειγμα που θα οδηγήσει στον εξανθρωπισμό της πόλης.

Υπάρχουν τα χρήματα και η βούληση για την μικρή, πλην όμως προτεινόμενη παρέμβαση;; ■

Διάλεξη του Lars Spuybroek

Το Σάββατο 8 Απριλίου 2006 και ώρα 12.00 ο Lars Spuybroek, Αρχιτέκτων, καθηγητής Πανεπιστημίου του Kassel (Γερμανία) και επικεφαλής του Γραφείου NOX (Rotterdam, Ολλανδία) θα δώσει διάλεξη στο Αμφιθέατρο Παναγής Παναγιωτόπουλος της Πολυτεχνικής Σχολής ΑΠΘ, ύστερα από πρόσκληση του Τμήματος Αρχιτεκτόνων του ΑΠΘ.

Ο ομιλητής έγινε γνωστός στους περισσότερους από το Περίπτερο του Νερού (Water Pavilion) στο νησί Neeltje Jans (Ολλανδία, 1997), και αργότερα από τα έργα: Πύργος στο Doetinchem, Σπίτι του Ήχου (Son_O_House, 2000-04), Κτίριο Γραφείο στο Stanford-upon-Avon (Αγγλία), Πολύ-πολιτισμικό Συγκρότημα στη Λίλλη (Maison Folie, α' βραβείο, 2001-04), Πύργοι για το World Trade Center. Στην πρωτοπορία της ψηφιακής αρχιτεκτονικής, ο Spuybroek είναι από τους λίγους αρχιτέκτονες που έχουν υλοποιήσει πειραματικά έργα, τα οποία προκύπτουν από πολύπλοκες στρατηγικές. Εκδότης του περιοδικού 'NOX', έχει τιμηθεί με αρκετά διεθνή βραβεία και τα έργα του έχουν εκτεθεί σε Διεθνείς Εκθέσεις: Biennale Βενετίας (2000), Archilab, Latent Utopias(Graz), Non - standard Architectures (2003) etc. Το βιβλίο του Machining Architecture εκδόθηκε από τον Οίκο Thames and Hudson στα 2004 και περιλαμβάνει 23 έργα συνολικά ■

Διάλεξη στο ΙΤΣΑΚ

Σύμφωνα με το πρόγραμμα διαλέξεων στο ΙΤΣΑΚ ανακοινώνεται ότι την Τετάρτη 12 Απριλίου 2006, ώρα 12:00, ο κ. Γεράσιμος Α. Παπαδόπουλος, Διευθυντής Ερευνών στο Γεωδυναμικό Ινστιτούτο του Αστεροσκοπείου Αθηνών, θα δώσει διάλεξη με θέμα: "Η Αξιολόγηση των Σεισμικών Προγνώσεων και η Σημασία της για την Αντισεισμική Προστασία", στην αίθουσα διαλέξεων - σεμιναρίων του ΙΤΣΑΚ, στον δεύτερο όροφο, Γεωργικής Σχολής 46, στον Φοινικα Θεσσαλονίκης.

Πληροφορίες Στέλλα Βρεττά, τηλ. 2310 476081-4, Fax 2310 476085

Αρχιτεκτονική και οικολογία

Το Goethe Institut σε συνεργασία με την Αντιδημαρχία Αρχιτεκτονικού και Τοπογραφίας του Δήμου Θεσσαλονίκης, παρουσιάζουν στο Κέντρο Αρχιτεκτονικής του Δ.Θ., την έκθεση «Made in Germany, Αρχιτεκτονική και Οικολογία», μέχρι 12 Απριλίου.

Στη γερμανική αρχιτεκτονική σκηνή καταγράφονται τα τελευταία χρόνια αξιόλογες τάσεις στο σχεδιασμό της σύγχρονης αρχιτεκτονικής και ιδιαίτερα της κατοικίας. Ένας από τους βασικότερους στόχους της γερμανικής αρχιτεκτονικής σήμερα είναι ο συνδυασμός υψηλών τεχνολογικών προδιαγραφών και πρωτοποριακών αισθητικών λύσεων με οικολογικές αρχές και αντιλήψεις. Η έννοια-κλειδί σε αυτή τη σχέση είναι η «αιφορία».

Αποφασιστικής σημασίας θεωρούνται οι κατά το δυνατόν ήπιες προς το περιβάλλον επεμβάσεις στο δημόσιο και ιδιωτικό χώρο, από την εύστοχη επιλογή του οικοπέδου και τον κατάλληλο προσανατολισμό του κτιρίου με ενεργειακά - τεχνικά κριτήρια ως και την επιλογή ανακυκλώσιμων δομικών υλικών. Στη Γερμανία βρίσκουμε σήμερα εξαιρετικά δείγματα οικολογικής αρχιτεκτονικής όχι μόνο στο πεδίο της κατοικίας αλλά και σε εκείνο της διοίκησης, της βιομηχανίας, του πολιτισμού, ακόμα και των συγκοινωνιών.

Η έκθεση αποτελεί παραγωγή της έδρας του Goethe-Institut (Μόναχο) και της Γκαλερί Aedes (Βερολίνο) και είναι μέρος μιας ευρύτερης σειράς εκθέσεων σχετικών με όψεις της γερμανικής αρχιτεκτονικής στο ευρύτερο πλαίσιο ενός διεθνούς προβληματισμού. Η έκθεση παρουσιάζει την εξέλιξη της σύγχρονης βιοκλιματικής αρχιτεκτονικής μέσα από διάφορες θεματικές ενότητες, όπως η ελάχιστη κατανάλωση ενέργειας, ή η χρήση ανανεώσιμων πηγών ενέργειας, η ενεργητική και παθητική εκμετάλλευση ηλιακής ενέργειας κλπ, και παρουσιάζει ενδιά παραδείγματα από ένα φάσμα κτισμάτων που εκτείνεται από κατοικίες και παιδικούς σταθμούς έως διοικητικά κτίρια και εργοστάσια μηδενικής εκπομπής ρύπων. Τα παραδείγματα αυτά είναι αντιπροσωπευτικά των πολυάριθμων κατευθύνσεων τεχνολογικής έρευνας στο βιοκλιματικό τομέα και της ευρύτατης περιπτώσιολογίας λύσεων που εφαρμόζονται σήμερα στη Γερμανία, ενώ αποδεικνύονται ιδιαίτερα αξιόλογα και από την άποψη αυτής καθεαυτής της αρχιτεκτονικής αξίας ■